

Lục Tỉnh Tân Văn

GIÁ BÁN:
 Nam-kỳ, Trung-kỳ và Cao-mên
 Một năm 6 \$00
 Sáu tháng 3 \$00
 Ba tháng 2 \$00
 Mua báo thì kể từ ngày
 mồng 1 và ngày 15 mỗi tháng
 mà phải trả tiền trước.

GIÁ BÁN:
 Bắc-kỳ, Lào, Đai-Pháp
 VÀ TRƯỚC ĐIA.
 Một năm 7 \$00
 Sáu tháng 4 \$00
 Ba tháng 2 \$25
 On s'abonne sans frais dans
 tous les bureaux de poste.

GIÁ BÁN:
 POUR LES ANNONCES, l'adresse:
 à SAIGON: Aux bureaux du journal.
 à HANOI: Aux bureaux du Trung-
 Bắc-Tân-Văn.
 On traite à forfait pour les
 contrats de longue durée. Les
 prix sont payables d'avance.

AMMUNISTRATION
 BY RÉDACTION:
 153-116 (2e étage)
 Nam-Định

GIÁ BÁN:
 Nam-kỳ, Trung-kỳ và Cao-mên
 Một năm 6 \$00
 Sáu tháng 3 \$00
 Ba tháng 2 \$00

GIÁ BÁN:
 Bắc-kỳ, Lào, Đai-Pháp
 VÀ TRƯỚC ĐIA.
 Một năm 7 \$00
 Sáu tháng 4 \$00
 Ba tháng 2 \$25

GIÁ BÁN:
 POUR LES ANNONCES, l'adresse:
 à SAIGON: Aux bureaux du journal.
 à HANOI: Aux bureaux du Trung-
 Bắc-Tân-Văn.
 On traite à forfait pour les
 contrats de longue durée. Les
 prix sont payables d'avance.

MỤC-LỤC

1. — Giáo dục dân An-nam.
2. — Tài đức.
3. — Diên-thuyết.
4. — Luật pháp.
5. — Phần quan báo.
6. — Cối chùng kéo mạng hoa.
7. — Đám táng bà lữ Đỗ hữu Phương
8. — Hưu trí.
9. — Thông báo.
10. — Lời rao.
11. — Súc cảm.
12. — Oan kia, theo mãi.

GIÁO GIỤC DÂN ANNAM

L'éducation du peuple Annamite

Cái vấn-đề này thật là thiết-yếu mà giải-quyết cho thỏa đáng và rất quan-trọng cho Chánh-phủ Mầu-Quốc về chủ nghĩa thực dân. Chẳng đành là quốc-dân ta không chịu tham-nhiệm sự học-thức, mà lại chường trong tốt cùng sự thông-thái và lấy làm hưng khởi ham hồ sự cải-cách duy-tân học-chế thêm.

Có hai điều trở ngại này là xứ An-nam đã hoang hươg cái văn-chương và phong-hóa của Tàu cả vài ngàn năm trước khi Đai-Pháp sang qua Nam-Việt.

Và lại trong hai điều trở ngại ấy chẳng có điều nào chính-thật làm huật trắc cho Mầu-Quốc, và Chánh-phủ cũng không phải duyệt đi. Nhưng mà muốn truyền bá cho dân bôn-quốc cái văn-chương và sự tư-tướng của Đai-Pháp, tức nhiên Đai-Pháp buộc lấy, phải áp dân do theo luật phép mới; và luật pháp ấy rất cần-yếu cho phần trách-nhiệm thực-dân của Mầu-Quốc đặng lập thể thành.

Thuở trước, Trung-huê chiếm cứ đất Nam-Việt, mới ban bố cái văn-chương cũng các thể-lệ chánh-sách về xã-hội. Sự-quán tại Kinh-thành Huế còn lưu-trữ nhiều tờ chỉ dụ và các bôn-định phân việc giáo-dục từ kỷ thứ 11.

Ta chần-biết rằng thuở ấy sớ-đăng học-biện đặng phân tư-do. Cha mẹ rước thầy về nhà dạy con cháu. Giáo-sư đặng tôn-kính như cha mẹ. Còn mấy ông nghiệp-sư của Nhà-nước thì dạy tại tỉnh-thành. Ba năm cho sĩ-tử thi-hội một lần, và sự thi cử này bày ra làm việc đồ-sớ.

Cả trăm ngàn cử-tử, từ bé chí già, vì công-thập niên đặng hóa, quần bao sự khổ-nhọc, lặn lội trên non, tới tỉnh-thành ứng thí cuộc thi-hương cũng là thi-hội, mong kiếm áo mũ từ-tài và cử-nhơn có trông nom đặng chức quan-quyền.

Còn một khoa thi tốt việc gọi là đình-thi, khảo-hạch trường mà lại vua, đặng chọn tấn-sĩ. Mấy cái vấn-đề bài thi, thì trích học trong tư-học và ngữ-kinh của Tàu, cũng là trong mấy quyển-sách của đức Khổng-tử, môn-đệ ngài cũng là của các thánh-hiền xưa.

Trết-học, sử-học cũng là văn-chương, ấy là kết-trộn cái chương-trình giáo-dục. Cách thể dạy học như vậy: Phải học thuộc lòng mấy thứ pho sách trên đây, các đề giải-đoán và trích lục suy-tướng ra vài câu cao-lý.

Tiếng Tàu thì dùng về công-vụ chánh-trị cùng việc là bác-học. Mấy ông có học-thức chẳng dùng chữ nôm. (Qua kỷ thứ 18 các cha giảng-đạo mới dùng chữ la-mã (latin) mà bày chữ chữ nôm ấy ra vào quốc ngữ).

Năm 1859, Đai-Pháp sang qua Nam-Việt. Cái phong-trào giáo-dục cựu xưa đã rung-rinh. Vua Tự-Đức mới đổi các quan cùng đốc-học về triều đặng làm khó-dễ cho việc chánh-trị Đai-Pháp. Học-đường bỏ hươg, các khoa thi cử đều phế-đẹp. Quan Thù-sư Bonnard đễ ghe phen lập lại cái tục lệ cũ, — nhưng mà chẳng kham.

Ngài mới truyền dạy chữ Langsa tại tỉnh thành, còn chữ Tàu thì dạy trong làng xóm. Cách-lập-dục ấy bày ra chẳng bao lâu mà thuyên ra toàn xứ, dạy sử và địa-lý nước An-nam bỏ phế văn-hóa của Trung-huê. Quan Thủ-sư cũng khuyến-hướg g dân về bác-học Đai-Pháp, dạy thêm vào chương-trình các học-đường.

Dân bôn-quốc rất ưa ý cho nên đồng-tâm với tân Chánh-phủ mà cái thêm trường học. Thiên-hạ cũng viết chữ quốc-ngữ thế cho chữ Hán, cho nên phần nhiều coi chẳng hiểu chữ Tàu.

Trong buổi này, quốc-dân ở các phủ-viện có xin với Chánh-phủ đặng trong làng phải dạy chữ Langsa đồng với chữ quốc-ngữ.

Tuy Đai-Pháp bảo-hộ xứ Trung-kỳ và Bắc-kỳ, 25 năm sau xứ Nam-kỳ mà quan An-nam cũng còn coi-trị như xưa. Các thể-lệ cũ thì cũng ban hành như đời cựu triều. Học-đường dạy Hán-văn và khoa thi cử vẫn như cựu-riều. Chánh-phủ bảo-hộ chẳng nghiêm cấm đều coi trái phong-hóa tục-lệ xưa. Song có sự cần-yếu nhất là vì phải ban cấp cho các sở chánh-trị và các nhà thương mại người thông-ngôn và kế-phụ-lực, Chánh-phủ chủ-ý lập ra trường chung dạy chữ Langsa, Quốc-ngữ và chữ Tàu (écoles

Franco Annamites). Lập thêm học-đường như trường Quốc-học tại Huế, trường bảo-hộ tại Hà-nội, nhập với trường Bôn-quốc tại Saigon đặng thêm cao-đẳng-học-biện.

Ngoài Chánh-phủ duy tân ban bố cao-đẳng quốc-dân sự giáo-dục như vậy, họ nên làm tỉ-lệ với học-giáo xưa, thì sự giáo-dục này rất tinh hảo. Quan Toàn-quyền Paul Bert thấy hai cách học-chế không liên-lạc với nhau thì biết có sự gay go về sau. Ngài tình giao kết lại và chủ ý bày ra trong các khoa thi vài văn-đề văn-chương Pháp. Ngài lập Hàn-lâm-viện Bắc-kỳ (Académie Tonkinoise) đặng cho các ông học văn, có ý định đó cái học-thức của mình về nẻo văn-minh tư-tướng Đai-Pháp.

Chẳng may, ông Paul Bert từ trần sớm; công việc của ngài nửa chừng vùng phế-đẹp. Đến năm 1906, quan Toàn-quyền Beau mới tình thế giúp thêm cho mau thành hành sự giáo-dục theo lối cũ, làm cho gần gũi với cái tư-tướng Đai-Pháp, sửa một vài thể-lệ đặng chọn lựa quan quyền chẳng nghịch với phong-hóa Langsa, có thể mà giúp Chánh-phủ về cái mục-đích mở mang cho tân-hóa việc văn-minh.

Ngài giao phận-sự ấy cho hội Khai-hóa giáo-dục bôn-quốc (Conseil de perfectionnement de l'enseignement indigène), đặng lo chế cái cải-lương coi sóc việc thi-hành điều-lệ mới.

Giáo giục bôn-quốc cải chế lại, khoa thi cử sửa từ bậc, lập thêm trường dạy nghiệp-sư. Chữ Quốc-ngữ, Langsa và bác-học Pháp chen lộn vào chương-trình dạy chữ Tàu.

Rốt hết, Chánh-phủ lập ra sở Đai-học-biện (Université) đặng cho các sĩ-tử An-nam khỏi thất công du học bên Nhựt-bôn và Trung-huê.

Sự kết quả cách cải-tương ấy thì nhờ lập bên Đông-pháp hai cách giáo-giục do theo một bôn nguyên-chất chung, là sự giáo-giục theo tục lệ xưa cải hóa, dạy-lần, để mở khoa thi văn-chương; sự giáo-giục Pháp-Nam (enseignement Franco-Annamite) có cấp-bằng là năng (diplôme de fin d'études); cách giáo-buôn trước thì dạy nghề quan-trưởng theo tăng-cử; còn cách giáo-huấn thì dạy các nghề tân-thế.

Vậy quốc-dân ta có thể rộng-trương mà chọn lựa theo cách học-như ý.

Ban đầu còn lưỡng-lự, sau mới quyết do theo nghề quan-trưởng là đều sự mở tốt cùng của dân ta. Học cách nào, vào nghề ấy cũng đượ, cho nên dân bôn-quốc áp vào học trường Pháp-Nam, là vì chủ ý thâu-nhập thêm đều thông, thái bố các học-thức xưa, noi theo nề nếp người Trung-huê Cách-mạn và Nhựt-bôn.

Tại Bắc-kỳ, các học-đường dạy

Hán-văn đều bỏ phế, dẹp mấy hội thi.

Bảy giờ tại Trung-kỳ, văn-chương Tàu hầy còn dạy, và còn mở khoa thi - hương, thi - hội và đình - thi. Nhưng vậy mà pháp-văn càng ngày càng lấn lối.

Dân xứ ta, người nào có học văn-chương Pháp đặng giúp việc cho Chánh-phủ cũng là các sở Thương-mại đều muốn cho con, do theo tri-giục và đức-giục Langsa. Phần nhiều sĩ-tử còn trẻ đi du học bên Mầu-ốc.

Năm 1912, quan Toàn-quyền Sar-rant chủ ý bày bên Thuận-địa Cao-đẳng học-đường (enseignement secondaire); từ ấy những nay nhờ cái tri-độ hải-hà ấy mà quốc-dân ta đặng tiến hóa về con đường giáo-giục.

Vào sự chế độ ấy cũng làm bị đều công-luận vì phần nhiều sĩ tử Đông-Pháp phế-đẹp sự giáo-giục hủ-lậu xưa, chẳng ích gì cho buổi tân thời, mà sang qua sở cao-đẳng-học ấy đặng tiến ích cho mình ngày sau về các công-nghệ.

Chánh-phủ thiết-tướng lập Đai-học-biện Đông-Pháp (Université Indochinoise) và từ ấy, đều bác-bé chăm qui-tiền lần đễ hết Cái nền giáo-giục mà Đai-Pháp đã xây dựng bên xứ này đã đặng toàn thành rồi.

Công-cước mới sáng tạo đây thì do theo nguyên chất rất bền vững hơn xưa. Các đai-học-đường lập ra đều có tấn-ích cả thầy, như: Trường lương-y và chế-y bôn chế trường thú-y và tạo tác, đều mở thêm rít rông rãi; Trường luật và chánh-trị thế cho trường hậu-bộ (Ecole des Maistrins); trường cao-đẳng nông-lâm (Ecole supérieure d'agriculture et de sylviculture), trường cao-đẳng thương-thuyền (Ecole supérieure de navigation); rồi lại có trường cao-đẳng sư-phạm (école supérieure de pédagogie) mới đặng quan Toàn-quyền Long lại bày ra trường cao-đẳng thương-học nữa (Ecole supérieure de Commerce), Các học-đường ấy hiệp lại làm ra bậc cao cấp đai-học-biện, và làm cho thốn thốn sự hi-vọng của quốc-dân ta, mà lại giúp cho đặng họ qui-pháp, trách-nhiệm văn-minh của mình quốc.

Từ khi bắt đầu chiến-tranh trong li giáo-buôn có nhiều vị bỏ mình nơi chiến-trường vì thiếu nghiệp-sư, Chánh-phủ mới cầu thiết giáo-sư bôn-quốc thế dạy.

Và lại đặng buổi này, con đường kinh-tế thuộc địa rất phát đạt. Cần phải có một đạo tài nghệ tư và việc công-nghệ, thương-nghệ và nông-nghệ. Đai-học viện Đông-Pháp cũng ban cấp vào sự tân-hóa của xứ ta làm.

Ấy là điều toàn thành của phần trách-nhiệm khoan-nhơn đai-độ của Mầu-Quốc thì theo đều ngưỡng-vọng của quốc-dân ta, mà Chánh-phủ đễ

HỜI NGƯỜI ANNAM

Chợ nên lộn thuốc của Ngoại-quốc với thuốc xứ Algérie là Thuốc địa Langsa. Hễ biết lộn thuốc rồi và thuốc điều
 trái đất ở xứ Algérie mà hút, thì tức là dùng đồ thổ sản Algérie quả thiệt là đồ thổ sản
 Đại-pháp và chẳng có thứ thuốc nào ngon bằng

Hãy nên hút thuốc hiệu TRÁI-ĐẤT

thường thấy nhiều người lươn lẹo su
 đống thì đem đổi lấy một đồng bạc
 Trong lúc gần Tết năm ngoái chẳng
 những là su không có mà dùng mà
 thôi, mà bạc cất cũng không có đến
 đổi đi mua đồ phải mua thì bấy làm
 cái họ mới chịu thôi. May nhờ Nhà-
 nước hãy hai thì bạc cất mới và
 cho phép Đông-pháp Ngân-hàng phát
 giấy bạc \$10, 0\$20, 0\$50, nên trong
 một năm nay sự buôn bán mới mới
 giao tiền được; mà bạc cất bây giờ
 tuy có nhu cầu song sự thì cũng còn hết
 hoai, lần lần cho người đi mua đồ vật
 lấy làm bối rối lắm.

Vả xưa nay mỗi năm Nhà-nước
 đều đúc su bạc cất mà đổi ra cho
 dân dùng, song rải ra bao nhiêu cũng
 không bằng sự hư su cũng còn hết
 hoai. dù có giấy nghĩ coi có phải là tại
 có người kiếm đổi mà giấu rồi hoặc
 đem đi xứ khác đổi lại mà lấy lời,
 hoặc làm cho sự trong xứ hết rồi
 đổi lại lần nữa thì thôi chứ chẳng.

Nay đã gần tới Tết, sự mua bán
 trong mấy chợ chỗ nào cũng đều
 thanh-vượng mà nêc lại chọn dân
 ai cũng đều than phiền về sự thiếu su;
 thế thì những kẻ tham tâm chừa chịu
 bỏ thói cũ cũng góp su như mấy
 năm trước nên sự mua bán mới trặc
 trở như vậy.

Vả sự góp su hoặc bạc cất mà giấu
 rồi đổi ăn lời thì có luật cấm nghiêm
 nhặt lắm. Tôi tưởng tài dân trong xứ
 không đẽ có luật ấy nên mới dám góp
 su như vậy. Vậy tôi xin dịch quốc-
 luật định phạt sự đổi su bạc cất mà
 lờ ra sau đây cho người dân đều :

Luật

PHẠT VỀ SỰ ĐỔI SU BẠC CẮT MÀ ĂN LỜI

Thượng hạ Nghị-viên ưng chịu.
 Đại Pháp-quốc Đại Tổng-thống ban
 hành quốc-luật sau đây :

Một Điều. — Trong lúc chiến-tran,
 nếu bắt được người nào đã mua,
 bán, hay là đổi, hoặc hối mà mua, bán,
 hay là đổi bạc đồng mà cũ và su,
 mà định giá cao hơn giá của Nhà-
 nước định hay là chịu một số tiền
 lời bao nhiêu đó, thì sẽ bị phạt từ
 sáu ngày cho đến sáu tháng tù và
 phạt về từ một trăm quan cho đến
 năm ngàn quan (từ 100 francs cho
 đến 5.000 francs) hay là phạt tù
 hoặc phạt về, phạt một cách mà thôi.

Tiền bạc cất được đó thì phải nhập
 kho để phụ cấp cho mấy sở phúc
 thiện.

Điều thứ 463 trong luật hình sẽ
 đem ra đặng người nào đã nói
 trong luật này; như có án treo thì
 là ăn tù mà thôi, chớ phạt về thì
 phạt ngay.

Luật này có Thượng hạ Nghị-viên
 ưng chịu và ưng chịu rồi, nên phải
 thi hành như luật trong nước.

Làm tại Paris, ngày 12 Février 1916.
 R. POINCARÉ.

Luật này đã ban hành trong Đông-
 pháp, kể từ ngày 15 Novembre 1916.
 Chớ tưởng ngày nay, chiến bãi rồi,
 nên luật ấy không còn thi hành nữa
 được, bởi vì ngày 16 Octobre 1919,
 Thượng hạ Nghị-viên có lập luật
 khác mà định thi hành luật cũ
 ngày 12 Février 1916, đó trong luật
 thứ 11. Quan Toàn-Quyền, ngày
 20 Janvier 1920, cũng đã ký tên lời
 nghị mà định ban hành luật ngày
 16 Octobre 1919 đó trong xứ Đông-
 pháp rồi nữa.

Nay gần tới Tết hết su nữa. Quan
 Thống-độc Nam-kỳ thấy tình cảnh
 như vậy nên hôm ngày 27 Décembre
 1920, ngài gửi tờ châu-tri cho các
 quan Chủ-tỉnh mà cho hay rằng, quan
 Chương-ly Đê hình quyết buộc tội
 mấy người mua hoặc bán su bạc cất,
 mà lấy lời, nên có tờ cho các quan
 Biện-ly mà dạy thi hành luật ngày
 12 Février 1916, đặng từ chối mọi
 hại cho dân trong xứ. Lời của quan
 Chương-ly đê-hình dạy các quan
 Biện-ly như vậy :

« Phải cần lo mà trừ thói tệ ấy là
 « thói của người dục lợi, không hề
 « sự trái luật ngày 12 Février 1916
 « luật cấm mua bán su bạc cất mà
 « kiếm lời.

« Luật ấy lập ra trong lúc chiến
 « tranh song khi chiến bãi rồi lại có
 « luật ngày 16 Octobre 1919 định thi
 « hành luật trong lúc thái bình như
 « vậy các ngài hãy coi như trong
 « địa phương của các ngài có ai
 « phạm luật ngày 12 Février 1916
 « thì phải buộc tội.

« Ta lại cho các ngài biết rằng
 « luật ấy chẳng phải định phạt mấy
 « người góp su, mà bạc cất, ấy là
 « phạt sự mua bán hối lộ là đổi mà
 « ăn lời thì vậy người đổi với
 « người đổi ở dưới đồng có tội như
 « nhau. Người đổi luật muốn trừ sự
 « mua bán tiền bạc sai phép, đó nên
 « định phạt hết cả đặng đồng mức
 « tội. Ai đem mà làm thì cũng phạt
 « như sự đã làm rồi, và luật này là
 « luật tuân phòng, bởi vậy họ phạm
 « luật thì phạt chẳng cần phải kiểm
 « coi người phạm tội không biết mà
 « phạm hay là biết luật mà cố phạm
 « ấy vậy hễ ai hề mua hay bán
 « hoặc đương mua hay là bán su bạc
 « cất, nghĩa là đổi mà định giá cao
 « hơn giá của nhà nước định thì
 « người ấy phạm luật mà phải bị giữ
 « đến cho Tòa phạt ».

Chiếu theo lệ luật và tờ châu-tri
 của quan Chương-ly Đê hình nói
 trên đây thì hình-dân người nào đặng
 80 hoặc 90 đồng su đi đổi lấy một
 đồng bạc át sẽ bị phạt từ 6 ngày tới
 6 tháng tù và từ 100 đến 5.000 quan
 tiền về; người cầm bạc đổi lấy su
 mà lấy không đủ 100 đồng su cũng
 đồng tội với người có su đem đi đổi
 tiền. Ấy vậy nếu quốc-dân thấy ai
 trái luật đem su đi đổi mà ăn lời,
 hoặc đổi su mà chịu lời thì nên cáo
 cho quan tuần-thành hay đặng quan

buộc tội và chiếu luật mà phạt họ
 ngớt trừ một tệ trong nước. Vả su
 với bạc cất là vật của nhà nước làm
 ra để đổi cho dân dùng đặng mua
 đồ vật, chớ chẳng phải làm ra
 để để làm tâm dưng mà sanh lợi
 cho dân, nên nhà nước lập luật
 mà bắt dân, ấy là ý nhà nước muốn
 trừng trị những kẻ gian trá. Nếu thi
 hành luật này thì quan Chương-
 ly Đê-hình dạy đó thì có lẽ từ nay
 sắp lên sự khôn hết nữa.

B. C.

Trường nào lệ luật trong
 trị tuân trong các gao,
 nghiêm chỉnh chẳng
 khác nữ học-đường,
 ấy là

Trường nào có thầy dạy
 Luân lý giữ gìn nề na
 có lệ về nước nhà cho trẻ
 nhỏ nhiều hơn

Trường nào mỗi tuần chú
 nhật có thầy viết sáng
 đăm học- trò cho đạo lệ
 lo việc lĩnh hồn, như là
 thư bầy xung tới, chứa
 nhưi nước lễ hơn

Xích-Hồng Nguyên dân trường Ng.
 -Xích-Hồng hải nghị từ 12 Janvier
 chỉ le Mars 1921 nhập học.
 Sĩ tử xa gần hãy nhớ ngày nhập
 học cho đúng, nếu trễ sẽ bị mất chỗ
 Sĩ-tử mới muốn học trường này
 thì thi đặng gọi xin để danh cho trước.

Phân quan Đạo

Partie officielle

Vào nghị quan quyền Thông-độc
 Nam-kỳ ngày 23 Novembre 1920.

Trần-luy-Hình, đặng cấp bằng phó-
 tổng hạng nhì, về học An-trung, Sader.

Vào nghị quan quyền Thông-độc
 Nam-kỳ ngày 31 Décembre 1920.

Thầy Di-văn-Lưu, phụ chương đầu
 thứ-7, nhiệm thi hạng nhì và giáo về
 chính số Nam-kỳ liệu dụng.

Nguyễn-văn-Sao có certificat d'Etudes
 primaires, cấp bằng trợ giáo hạng 10,
 giao về chủ-tỉnh Vĩnh-hưng.

Sở Kiểm-lãm. — Tô-văn-Phải có cer-
 tificat Ecole pratique d'agriculture et
 de viticulture Benaic, cấp bằng hạng nhì,
 giao về và tếp Bùi-văn-Nguyên liách kiểm
 soát.

Sở Mật-thám. — Kể từ 1er Janvier
 1921, quan mật-thám là :

Quan đội nhì hạng nhất, Hồ-văn-Tai
 (vinh thăng đội nhất hạng nhì).

Quan hạng ba, Ng.-tân-Nguyên, Đông-
 An-Huê, vinh thăng hạng nhì.

Liách hậu bổ. — Lê-văn-Tường, Ng.-
 văn-An, Ng.-văn-Hàn, Lê-công-Nhật,
 vinh thăng hạng ba.

Sở tuần-thành Cholon. — Lê-văn-Lai,
 Ng.-văn-Hữu liách hạng ba, vinh thăng
 hạng nhì.

Ng.-văn-Đạt, Đỗ-văn-Hon, Trần-Canh,
 liách hậu bổ, vinh thăng hạng ba.

Dưới tàu tuần. — Ng.-văn-Túc tài công
 hạng nhì, vinh thăng hạng nhất.

Cảnh-nông Thương-mãi. — Ng.-văn-
 Ngo liách hạng nhì, vinh thăng hạng từ.

Khám-đường các tỉnh. — Trần-v-Chau,
 Lê-văn-Châu, surveillants chef hạng nhì,
 vinh thăng hạng nhất.

Kiểm-lãm. — Thầy Phạm-văn-Do, Ng.-
 văn-Lai, Ng.-văn-Ngạn thơ ký hạng từ,
 vinh thăng ba.

Vô-công-Luân, Vô-ngọc-Thần thơ-ký
 hạng năm, vinh thăng hạng từ.

Đàng-văn-Chúc, Đỗ-văn-U, thơ-ký hậu
 bổ, vinh thăng hạng sáu.

Tô-văn-Dinh, Phạm-văn-Tào, Ng.-văn-
 Sư, liách hạng ba, vinh thăng hạng nhì.

Ng.-văn-Giao, Ng.-văn-Từ, liách hạng
 từ, vinh thăng hạng ba.

Phạm-văn-Đay, Đỗ-văn-Ve, Lê-v-Cho,
 Ng.-văn-Ho, Diêu-v-Kim, Ng.-văn-Tịch,
 liách hạng năm vinh thăng hạng từ.

Ng.-văn-Co, Vô-văn-Sac, Phạm-văn-Du,
 Ng.-văn-Mang, Lê-văn-Thật, Huỳnh-v-
 Hon, Trương-Cha, Ly-Hang, Ng.-văn-Trí,
 Vô-văn-U, Trần-văn-Vong, Hiền, Phạm-
 văn-Trong đi qua, liách hạng sáu vinh
 thăng hạng năm.

Coi chừng

kéo mang họa!

Chuyên tàu Sĩ-Kiang tới Saigon bữa
 28 Décembre có chở hững hóa rất nhiều.
 Trong đấy có hàng của hãng C. Fort nhiều
 lắm, mà trong số hàng của hãng Caffort
 lại có một thùng mứt kẹo cây sống của
 hãng Darne ở Sĩ Etienne gửi lại.

Có ai biết sao gần-nhân rõ thù,
 nên khi cất hàng lên cầu rồi đem vào
 kho hàng tu di biến đổi chớ chú tới
 nhận, gần-nhân lên vào cây thùng ấy
 mà lấy hết sống, chừng bữa 8 Janvier,
 hãng Caffort qua nhận hàng thấy mới
 hay mà cao báo. Vụ còn đang tra xét.
 Muốn cho những người đặng phép
 làm sống, muốn mua sống, để lấy kẹo
 làm mà mang họa, xin chờ ra đây cho
 người ghi nhớ số và hiệu sùng.

Mười cây, này còn cùng hiệu « Darne
 Sĩ Etienne »

Số	5365	6095	5628	5964	6061
	5054	5024	5619	5483	5005

Có ai đem bán, nhận hiệu nhãn số
 này, thì bị thành phố khám phá rồi
 còn ở làng ông quan họ học với làng
 tôi, hễ bị bắt quả tang

Trường nào học mong ki
 luôn học

Trường nào dạy đặng
 các học

Trường nào bố buộc học
 trò hơn

Trường nào nghĩ ít mà
 học nhiều hơn

Trường nào không cho
 học- trò tá túc thả ngủ
 thì như nhận học từ

ĐƯỜNG.

ĐƯỜNG.

ĐƯỜNG.

Những lớp trên đã lập lại từ Sep-
 tembre 1920, vậy kể từ đầu năm
 1921, trường có những lớp đối với
 lớp năm đầu, năm thứ nhì và thứ ba
 trường Đôn-quốc, và hạng học thì
 đặng ba năm thì bằng cấp (tự-nghiệp).

h-trú đã
 h-trú làm
 thì chưa
 lại đặng.
 ng
 về, chẳng
 ng mà tôi
 theo; tôi
 chơ đến rồi,
 phát-đạt,
 c loang tới
 nghe tôi
 cũng lấy
 một
 ở tôi phò
 đặng
 Có đầu l
 g ba hôn
 re Crésyl,
 ance thére-
 iêu đó mà
 làm phần
 «Chư
 «y, đầu
 «mua phing
 », hay của
 «m mua
 «ng lạhng
 «ng Bàng,
 «chưa bao
 «tống, lại
 «ương giở
 «đơn tpa-
 «thiết đó
 «y làm ra
 «ho nhiên
 «tức xử,
 «tức chưa
 «đợng như
 «vậy, làm
 «mày, hợp
 «trong máy
 «vực nhập
 «đơn đồ cca-
 «miah, chề
 «mặt, thì
 «xa xi-ben,
 «đồ nữa,
 «l (Vô tay
 «ành, đặng
 «ong giao-
 «nhờ đơng-
 «nhỏ, nặng
 «-ngặt thì
 «tiếp
 «đự chính
 «l. M
 «t
 «ac các
 «y thường
 «Cholon
 «liách đầu
 «sự thiếu
 «bất tên,
 «hây tâm
 «tiền, còn
 «lê đặng
 «y mất một
 «ai cũng
 «y lại cũng

UUM H H (vời chỉ từ này)

PHARMACIE PRINCIPALE

Tiệm thuốc Tây này dọn dẹp theo cách Văn-minh và lớn hơn hết trong Đông-dương này

LẬP RA TỪ NĂM 1865 HỒI TRƯỚC CỬA ỒNG HOLEÉ và RENOUX

Nay Ồng L. SOLIRÈNE, nhứt hạng bào-chê sư, kê nghiệp

Ở Saigon, ngang nhà hát tây. Bán đủ thứ thuốc tây, tốt thượng hạng và giá lại rẻ Lục châu chư quân-tử có cần dùng thuốc tây xin hãy ghé thơ cho tiệm thuốc này mà mua, thì sẽ được vừa lòng. Muốn ĐƯỢC-TÀNH LƯỢC-BIÊN đả xuất bản rồi. Ai muốn xin thì viết thơ cho Ồng Solirène, ngài sẽ gởi cho không.

Ai muốn mua sỳ (en gros) các hàng lụa Bắc-kỳ (Soieries du Tonkin) ???

Như : Hạng rồng trong, bông lnh đẹp, địa minh bằng, minh gọi, bông đơn bà, bông tiêu, bông hội mề, lụa lũng, xiêm thẳng 7, lụa trơn, lụa tưa, lụa các thứ, nhiều minh gọi. v. v màu màng, bông phía là (v) đẹp, trắng và màu hội gò ở mọi kiểu...

Nếu viết thơ tức thì cho tiệm Maison Tonkinoise • ĐÔNG THINH • ở địa chỉ là Soie Hanoi mà mua.

Tiệm sỳ buôn bán tiết kiệm, và đã tính giá riêng rất hạ, cho mấy nhà mua sỳ cũng hiếm khi nhiều.

Viết thơ lấy tiền (échantillons) cũng đừng, hay là muốn cho biết một ngày giờ, viết thơ recommandee luôn lấy hàng cũng vậy, vì đã có giá riêng cho cho bạn hàng clients chẳng hề tính mức bao giờ.

Choi contre remboursement, song nếu gửi một phần tiền trước, hay là gửi số đã trước thì sẽ được trừ 2%, vì tài phần tiền đã trả trước đó. (Toute expresse de fond, aura droit à une remise de 2%.)

Thư khấn đơn có hiện

Thư khấn mà lại rẻ hơn các chỗ.

Nhất công qui Ồng đang khấn

Một loại tranh nghệ thư khấn trong 24 năm rồi, nên làm đủ kiểu các thư khấn nhiều lớp: là lớp, lớp dày, lớp mỏng, kiểu nào theo kiểu này rất khéo. Như là thư khấn được từ 7 tới 9-10 lớp, thứ lớp dày từ 6 tới 8 lớp mà thôi. Song có thứ khấn biệt theo kiểu xếp tờ, qui Ồng muốn kết dính lại một lần biệt lên để xuống như dùng nân vậy rất tiện, lại pháp đo (contour de tête) mấy tờ phách và mấy lớp dày mỏng xin chỉ rõ trong thơ và chỗ mấy Ồng ở ngoài tới làm rồi gởi lại tiền số cho tôi chịu mà phải trên 2 khấn

Khấn đặt có hai giá tùy theo

hạng nặng nhẹ:

Hạng nhứt, bằng và nhiều

Combay 1 khấn 3.500

Hạng nhì, bằng và nhiều

Bur hay 1 khấn 2.500

Hạng ba, nhiều và bằng

mỗi khấn 1.500

Mà buộc mỗi lần mua phải trên

6 khấn

Còn nhà buôn bán mua mua sỳ

có đủ kiểu xin gởi thơ tôi sẽ định

giá cho để bán.

Cút xin qui Ồng hãy mua khấn

của tôi làm thiệp khếch và kỷ chương,

chắc lắm, lâu hư mà lại giá rẻ.

Gởi contre remboursement hay

hàng gởi trước trước th tiền và

mau đến đây.

Kính cáo

NGUYỄN-VĂN-BỨP

Thư khấn đơn

ở SOKI đờng-Biệt-phương-Tai-thành

ADRESSE TELEGR :

HONG-BENG

SAIGON

Le Directeur-Gérant :

LIEM HONG-BENG

BOITE POSTALE N° 60

Le Sous-Directeur : PHONG KAI PUZ

BÁN SẼ VÀ BÁN LẼ GIÁ NƠI HƠN NƠI KHÁC.

Dầu heo mũi (Jambon Australie) hiệu «Cavanha Ham» mới thơm và ngon hơn thứ khác.

Bơ B. Australia hiệu «Paritas» hoặc bơ bánh mì hoặc nấu đồ ăn đều đúng cả.

Rượu mạnh có hiệu Ch. Joubert & Co. Cognac có thứ 18 năm và thứ 35 năm.

Rượu xuất trần và rượu chất độ (Médoo) bên Bordeaux gởi qua.

Rượu chất độ thứ cũ, năm 1906 và năm 1911 hiệu Chamberlin.

La-ve-đen (Bière noire) hiệu The Dog's Head Stout uống bổ huyết.

Nước uống hiệu «Javan» có thứ ngon và thứ lạt (Soda) uống mau tiêu hóa.

Thuốc đầu hiệu «The Dreamers» mỗi gói 20 viên hút không khô cổ và mắt thơm tho.

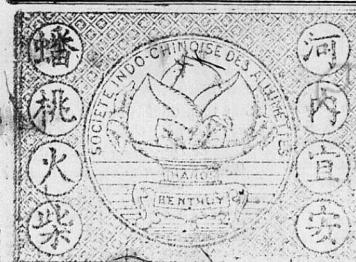
Cigares (Manila: Reina Victoria, Loubres, Américanos và Epitaves).

Đồ hộp trái cây và đồ mứt (Confitures) của Huế kỳ đủ các hiệu.

Đầy tràn đủ cho các nhà máy xay lúa và dầu sơn trắng hiệu «Lyon».

Những đồ kể trên đều có một nhãn hàng này làm tại Lyon, Pháp, mà thôi.

Hãy đến viếng hàng này hoặc là viết thơ hỏi thăm giá.

một mình hàng Denis-freres đại-lý có Đàng pháp thơ hộp quẹt này.

CANOT HOI

Hãy lập tức viết thơ thơ hỏi với

chỗ chuyên mau lẹ, Ông Charles BARDON

ở đường Paul Blanchy số 127 SAIGON (Noum?)

MỘT CÁI KIỂU THEO LOẠI «POPULAIRE», KÈU LÀ AUTO-GLISSEUR S6 620

Giá 1.500 \$ sắp lên

Khởi hoạt lại làng nghề cũ

KHOAN CHẤT THỤY
(Nước khoáng thiên nhiên)

VICHY CELESTINS

Trị bệnh đau Thận, Bệnh đau Đàng-quang, Bệnh Phế-gang, Tật-châm-bệnh (kể) — Đau máy chủ tiêu-hóa.

VICHY GRANDE-GRILLE trị bệnh đau gan và bệnh Dạ-dạ.

VICHY HOPITAL trị bệnh thương th, trường nhọt

Hãy coi chừng đồ giả mạo! Khi mua phải chú ý cho đúng nhãn hiệu này.

VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối tự nhiên. Có hộp và có ve.

PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3 viên thì dễ tiêu hóa.

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình đẹp nước da (Môi-khi-chất).

